

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Heimdal

Medlemsblad for Foreningen „Heimdal“.

Nr. 1.

Juli 1915.

1. Aarg.

Bladet.

Det har længe været Hensigten, at Foreningen »Heimdal« skulde have sit eget Blad. Naar dette først nu udkommer, er Grunden den, at man ikke tidligere har haft et nogenlunde antageligt Tilbud angaaende dets Fremstilling.

Bestyrelsen har nu besluttet at udsende nogle Numre, og vinder disse Medlemmernes Interesse, vil Bladsagen blive forelagt paa en ekstraordinær Generalforsamling til Efteraaret.

Da Bladet skal være baade Medlems- og Meddelelsesblad, maa man herefter søge Oplysninger om Udflugter o. l. i dets Foreningsrubrik, derved spares der nemlig en Del Penge til Korrespondance.

Foreningen »Heimdal« er f. T. ret stor, og den har store Fremtidsmuligheder. Den danner som bekendt Bindeledet mellem Klassekammeraterne og mellem de forskellige Aargange af Elever, der er udgaaet fra Godthaabsvej Mellem-skole og Realklasser. Nu og da hænder det imidlertid, at enkelte Medlemmer ved Bortrejse el. lign. for kortere eller længere Tid er forhindret i at følge Foreningens Virksomhed, hvorved der let bliver et Hul i Bekendtskabet og Interessen for Foreningen. Dette Hul skal Bladet udfylde.

Gennem Bladet skal den fjerntboende høre om sine Kammeraters Færd og Liv, og gennem dette skal han kunne sende dem sin Hilsen. Her skal man have Lov til at øve sin Skrivefærdighed, som maaske brat blev skrinlagt, da Skolegangen ophørte. Gode Raad, praktiske Vink, lidt Kritik over et og andet (blot ikke for meget over Bestyrelsen) vil Bladets Spalter sikkert altid staa aabne for, og kender jeg »Heimdal«s Ungdom ret, vil det ikke komme til at mangle paa Stof.

I Haab om, at dette Stof altid maa være lødigt, og at Bladet maa blive til Gavn og Glæde for Foreningens Medlemmer, hvorved dets Levetid sikkert vil blive lang, ledsages dette første Nummer med de bedste Ønsker.

A. Madsen.

Kvinderne og Grundloven.

Den 5. Juni i Aar blev den nye Grundlov vedtaget af Rigsdagen og underskrevet af Kongen netop 66 Aar efter, at den første Grundlov var traadt ud i Livet.

Et Lands Grundlov er den Akse, hvorom hele Samfundsmaskineriet drejer sig, og hvordan

dens Indhold er, deraf afhænger det hele Folks kulturelle Trivsel.

Grundloven af 1849 gav Stemmeret og Valgbarhed til begge Rigsdagens Ting til alle Mænd, som havde opnaaet en vis Alder og ikke havde været straffet eller havde modtaget Fattighjælp. Dette var et vældigt Spring fra Enevælden, som hidtil uindskrænket havde siddet inde med hele Magten. Ansvar for Samfundets Ve og Vel blev nu lagt over paa den mandlige Vælgerbefolknings Skuldre. Dette Gode for den almindelige Befolkning blev i 1866 i ret betydelig Grad indskrænket. Ved en Revision af Grundloven gav man de besiddende Klasser saadanne Forrettigheder og Indflydelse, at disse forholdsvis faa kunne forhindre og standse alle saadanne Love, som søgte at gøre Livet lettere og lysere at leve for de mange, som hverken er i Besiddelse af Penge eller Gods.

Den 5te Juni i Aar er dette Skel i politisk Henseende mellem Fattig og Rig blevet slettet endvidere er der nu givet Stemmeret og Valgbarhed i samme Udstrækning til Kvinder som til Mænd.

Kvinder har nu faaet fuld Ligestilling med Manden, et Relfærdighedskrav fra Kvindernes Side er nu opfyldt, og det er derfor at haabe, at dette maa betyde et mægtigt kultureelt Fremskridt, at der ved dette maa blive tilløft vort offentlige Liv betydelige Værdier.

Kvinderne har jo hidtil maattet bære fuldt ud sin Part af Samfundsbyrderne og maaske mere til. Udviklingen har ført med sig, at hun ligesom Manden maa søge at tilegne sig de størst mulige Kundskaber og dygtiggøre sig paa alle Omraader, for at være rustet til at klare sig selv paa alle Arbejdsomraader, hvad er derfor mere naturligt end at ogsaa hun har faaet politisk Ligestilling med Manden.

Lad os nu haabe, at vi Kvinder forslaar at bruge denne Magt, vi ved Stemmeretten har faaet, ikke alene til Fordel for os selv, men til Gavn for det hele Samfund. Her er sociale Fejl nok, som trænger til at rettes, har vi endnu ikke faaet Øje paa dem, saa lad os lukke vore Øjne og Øren op, saa skal det nok vise sig, at der er saa meget uforskyldt Nød, saa mange Uretfærdigheder, som bliver begaaet mod de smaa og svage Samfundsborgere, at vi i Begejstring

vil tage vort politiske Arbejde op til Held og Lykke for Samfundet.

E. C.

Dansk Handelsmand under Verdenskrigen.

Lad os kaste et Blik tilbage og se hvorledes Danmarks Handel var for ca. 100 Aar siden, da ligeledes saa godt som hele Europa var indviklet i Krig, og maaske vi deraf kan lære, hvorfor man kaldte den Tid den »glimrende Handelsperiode«, og som Grundlag herpaa danne os en Mening desangaaende under den nuværende Krig.

Regeringens Bestræbelse gik dengang ud paa at danne en saakaldt »gunstig Handelsbalance« ved at udføre mere end den indførte derved fremkommer en Debelbalance, som Udlandet saa maatte betale med Penge. Dermed troede man, at Landet vilde blive rigt, og som Følge af gode økonomiske Forhold, vilde man være i Stand til at hævde sin Stilling overfor de stridende Magter. Desuden havde man dengang som man først senere har faaet Øjet op for, en stor Handelsflaade, dens økonomiske Rolle var meget stor, da den gennem Fragter bragte ikke saa faa Penge til Landet. Men for at komme tilbage til det første, hvorledes kunde Regeringen tænke sig, at man ved at consumere Værdier i Form af Penge kunde forøge Landets Velstand. Regeringsgrundsætningerne man dengang brugte var de mercantilistiske, hvori det omtalte netop var en af dens vigtigste Paragrafer. En Kendsgerning er det, at Penge kun har Værdi i det Øjeblik, da man kan købe Ting til det menneskelige Behov, som er mere nødvendige end de tilstedeværende Objecter, og som kommer fra Lande eller Steder, hvor der er Overflod af vedkommende Ting, men da det nu engang var forbudt at importere, hvorledes kan man saa tænke sig, at de indkomne Penge kunde faa økonomisk Betydning. De fik det heller aldrig. Her maa tilføjes, at Handelsomsætningen mellem By og Land var meget ringe, da Byerne i høj grad var monopoliserede. Alt i alt den Tids Handelsmaade førte kun til, at Kapitalerne, som virkelig blev tjent, blev sammenhobet paa enkelte store

Hænder. For den indenrigske Handel for Handelsvirksomheden som Led i Nationens daglige økonomiske Liv var de Tider uhyre ugunstige. Det viste sig ogsaa hurtig, da Krigens udbrød. 1813 gik Kurantbanken fallit, og aldrig har Landet været saa fattigt som fra 1813—1845. Men hvad er nu en Handelsmands Pligt under den nuværende Krig? Hans Pligt er at transportere Varer fra det ene Sted til det andet, med andre Ord at finde Afsætningsmarked, (dog ikke paa Bekostning af Nationens Vel), hermed mener jeg at exportere til krigsførende Lande, som har Brug for Varer, som vi selv har Knaphed paa. Thi det er nu en slet Økonomi, at sælge Varer til et fremmed Land for at opnaa en Merpris, som saa bagefter trækkes ud af Befolkningens Lommer i Form af en højere Pris, højere end den Merfortjeneste, som er tjent paa Exporten, paa de tilbageblevne Varer. Dette er netop Løsningen for den danske Handelsmand nu, ung eller gammel, at han kan modstaa Fritelsen for Guldet, som gennem Exporten lettere kan rulle i hans Lomme, men vel at bemærke paa Bekostning af de Fattiges Penge og Nationens Vel. Men ak, mange Handelsmænd kender ikke sine Pligter endnu, derfor har Staten maattet gribe til og give Udførselsforbud for mange Varer, og ønskelig var det, at den greb endnu mere effektiv og bestemt ind og derigennem lærte Handelsmanden, hvad hans Pligt er overfor sine Medborgere og Nationen. Af dette lærer vi, at en »glimrende Handelsperiode« gennem Export vel at mærke under de nuværende Forhold er yderst skadelig for vor Nation.

B.

Helsingør-Hornbæk Turen.

Et lille Referat,
forfattet i en Fart,
af »Heimdals« Tur til Helsingør,
vi ingen bedre havde før.

Grundlovsdagen og Søndagen den 6. Juni havde Bestyrelsen i vor Forening arrangeret en Udflugt til en af Nordsjællands skønneste Egne, og at denne Tur utvivlsomt maa have tilfredsstillende Deltagerne fremgaar vel tydeligt af følgende

Referat af disse to velanvendte Fridages Forløb.

I dejligt Sommergejr tog vi af Sted fra Østbanegaarden Kl. 3 Em. og ankom ved ca. 4 $\frac{1}{2}$ -Tiden til Helsingør, hvor Bestyrelsesmedlem Hr. P. Bengtsson allerede havde gjort Byen klar til at modtage os ved at bestille Værelser paa det derværende Misionshotel. Vor medbragte Aftensmad kunde vi efter P. Bengtssons Indbydelse spise samlede hjemme hos denne, og bænke i Haven mellem et Væld af Syrener og andet duftende Sommerbuskads smagte Maden os under kammeratlig Sludder fortræffelig. Aftenen tilbragtes efter eget Godtbeholdende, men næsten alle var dog enige om, inden man gik til Ro, at foretage en lille Spadseretur ud ad Byens Havnemole for herfra over Vandet at kunne betragte de mange blinkende Lys »fran hinsidan«. Et kraftigt Regnskyl fik os dog til snart at sætte Kursen hjemad. Uden Hensyn til Morgenens Sengeelskere var der til den næste Dag Kl. 8 bestilt samlet Kaffe- eller Teborde, og Kl. 9 begav vi os paa Vejen ad Hornbæk til. Vi havde et godt Stykke Vej for os, ca. 11 Km., men hele vort Selskab var ved saa godt Humør, og vi var alle saa behagede af de smukke solbeskinnede Egne, som vi gik igennem, saa ingen fik Tid til at blive trætte. Ved Ankomsten til den smuktbeliggende Hornbæk Kro ventede der os en velmagende Middag med efterfølgende Kaffe- og vorefter ingen havde Grund til at være andet end baade mætte og tilfredse. Hornbæks smukke Strandkant med sine indbydende Sandlejer fik os nu til at jage enhver Tanke vedrørende det ellers paatænkte Helsingborgsø og paa Flugt, og vi foretrak at blive, hvor vi var, saa længe det kunde lade sig gøre. Hvor var her ogsaa dejligt. Solen skinnede nu lige ned fra en blaa og skyfri Himmel, men forhindredes dog i at lægge sig altfor brændende over os af den friske Sommerbrise, som fra Vandet strøg ind imod os. Men det skulde ikke vare evigt. Kl. 5 $\frac{1}{2}$ maatte vi afbryde denne Landliggeridyl, for mere eller mindre trætte af den stærke Luft og forbrændte af Solen at begive os paa Vej til Hornbæk St., hvorfra vi med Toget tog tilbage til Helsingør. Her opløstes nu Selskabet, idet nogle straks tog med Toget til København, medens andre blev, for først at tage hjem senere paa Aftenen. Ved Afskeden

var alle tilfredse med hele Turens Forløb, og vi fandt, at vore to Fridage og vore 5 Kr. var anvendt paa bedste Maade. — En Ting kunde man straks ved vor Afrejse her fra Byen ikke undlade at lægge Mærke til, men det var med Glæde vi saa, at Herrerne mod Sædvane ved denne Sammenkomst udgjorde Flertallet af Deltagerne; Selskabet bestod nemlig af 17 Herrer og 6 Damer, men Nordsjællands smukke Egne og Sommerens Solskin er jo unægtelig ogsaa langt mere tiltrækkende end Balsalens Sidekabinetter!

Ingeborg Hilsøe.

København i Juni 1915.

Nær og Fjern.

Det er ikke saa vanskeligt at holde Venskabet vedlige for de af »Heimdal«s Medlemmer der bor her i Byen, da der jo er Sammenkomst i »Heimdal« hver 3. Uge, og det er jo ogsaa let at komme rundt og besøge hinanden her i Byen. Værre er det for dem, der bor i Provinsen, men de kommer dog af og til paa Besøg her i København, saa dem beklager jeg ikke saa meget som de af vore Kammerater, der bor i Udlandet. De savner deres Kammerater og Venner meget, de kan ganske vist faa nye Venner og stifte nye Bekendtskaber, men det bliver dog aldrig det Venskab der stiftes i Barndommen og som knyttes fastere og fastere gennem Skoletidens Glæder og Sorger, og som man ikke glemmer om man bliver nok saa gammel. Derfor opfordrer jeg deres Kammerater til at sende dem en Hilsen saa ofte som muligt, da det glæder dem meget at høre fra gamle Venner, og da det hjælper dem noget over det triste der er ved at føle sig alene mellem helt fremmede og anderledes tænkende Mennesker. I »Heimdal« vil I altid kunde faa deres Adresser at vide. For Øjeblikket er der kun to nemlig: Knud Christensen, c/o Beamter der Lebensbank, Gotha, Tyskland, og Aage Frederiksen, c/o Seamens Institut, 25, South st. New York. U. S. A.

Foreningsmeddelelser.

Program for Juli.

Søndag den 11. Juli Kl. 11 prc. Cykletur til Kongelunden. Mødested: Godthaabsvejens Skole.

NB. Husk Turen den 1. Aug. Afgang fra Raadhuspladsen Kl. 10 prc..

Iøvrigt henvises til det udsendte Program.

Tilgang af Medlemmer.

Orla Fetterlein. Aage Frederiksen, (udenbyes) Carl Christensen. Wm. Jørgensen. Peter Andersen. Alice Johansen, Emma Schmütz. Kety Schmütz. Albon Madsen. Agnete Krigh. Carl Nielsen. Conrad Hiort. Oda Jensen. Johna Larsen (udenbyes). Esther Olesen. Karl Lindegren. Einar Jensen. Fanny Petersen. Edith Jensen. Mary Hansen. Otto Bræmer. Axel Schütte. Hans Sørensen. Erhard Mau. Robert Clemmensen. Seigfried Hiort. Harry Hultén.

Udmeldte Medlemmer.

Guðrun Nielsen. Softe Holm. Kommunelærer cand. phil. A. Ryge.

Et godt Klapcamera

ønskes til Købs. Billeter mrk. »Camera« med Opgivelse af Mærke, Alder o. a. Oplysninger modtager dette Blad.

Meld Dem ind i

Frederiksberg Boldklub

under V. B. U., stiftet 1912.

Optager passive og aktive Medlemmer.

Klubhus og Bane ved Finsensvej.

Spilleaftener: Mandag, Onsdag og Fredag samt alle Helligdage.

Indmeldelser modtages paa Banen.